

Lovász Lászlónak 2003-ban az NJSZT, az elméleti-számítógéptudomány területén elért kimagasló kutatási eredményeiért, valamint a magyar matematikai iskola nemzetközi képviselétéért Neumann-plakettet és -oklevelet adományoz.

LOVÁSZ LÁSZLÓ 1948-ban született Budapesten. A Fazekas Mihály Gyakorló Gimnázium első matematika tagozatos osztályába járt, majd diplomát 1971-ben az Eötvös Loránd Tudományegyetem matematika szakán szerzett.

1971 és 1993 között egyetemi tanár az Eötvös Loránd Egyetemen, a József Attila Egyetemen ill. a Yale Egyetemen. 1999-től a Microsoft Kutatóintézet kutatója. Vendégprofesszorként tanított még a Princeton, Cornell, Waterloo-i és Bonni Egyetemeken.

Kutatási területe a diszkrét matematika és algoritmuselmélet.

9 tankönyv és monográfia, és mintegy 300 tudományos dolgozat szerzője. Világhírű eredménye a Perfekt Gráf Tétel, a diszkrét valószínűségi számításban használt Lokális Lemma, valamint a Lenstra testvérekkel közösen kidolgozott Bázisredukció Algoritmus. 1979-ben megoldotta az információelmélet egyik legnevezetesebb problémáját, a Shannon-problémát.

Az algoritmikus gondolkodásmód elterjesztésének úttörője, az elméleti számítógéptudomány egyik vezéralakja.

31 éves korában lett akadémikus. A European Academy of Sciences, Arts and Humanities, az Academia Europaea, a Rheinland-Westphälische Akademie der Wissenschaften és a Leopoldina külső, ill. levelező tagja. Főbb kitüntetései: Pólya-díj (1979), Állami Díj (1985), Köztársasági Érdemrend Középkeresztje (1998), a matematikusok Nobel-díjának tartott Wolf-díj (1999), Corvin-lánc (2001), valamint a Gödel-díj (2001).